

Bemærkninger til lovforslaget

Ifølge lov nr. 265 af 27. maj 1950 om grundstigningsskyld finder de i henhold til reglerne i lov nr. 202 af 20. maj 1933 fastlagte grundbeløb sidste gang anvendelse ved 10. almindelige vurdering pr. 1. oktober 1950, og grundbeløbet udgør fremtidig den ved nævnte vurdering fastsatte grundværdi efter fradrag for forbedringer.

Da det i henhold til for nævnte lov af 20. maj 1933 fastlagte grundbeløb er afgørende for, om landejendomme omfattes af statens forkøbsret ifølge statshusmandslovens § 8, stk. 1, er det nødvendigt at ændre bestemmelserne i sidstnævnte lovs § 8, for at forkøbsretten fremtidig kan finde anvendelse på — så nært som muligt — samme kategori af landejendomme som hidtil.

Ved de efter statshusmandslovens ikrafttræden gennemførte love om udlån til statshusmandsbrug m. m., senest lov nr. 138 af 31. marts 1950, er der fastsat forskellige bestemmelser, som rettelig hører hjemme i statshusmandsloven, idet de ændrer eller supplerer dennes bestemmelser. Herudover har indvundne erfaringer vist, at enkelte yderligere ændringer er påkrævede eller ønskelige.

Disse ændringer og tilføjelser er — foruden de af grundstigningsskyldloven nødvendiggjorte ændringer i statshusmandslovens § 8 — optaget i det foreliggende lovforslag. Til dettes enkelte bestemmelser bemærkes iøvrigt følgende:

Til § 1.

Bestemmelsen i statshusmandslovens § 3, stk. 5, er blevet overflødig, efter at en tilsvarende bestemmelse er optaget i § 28, stk. 2, i lov nr. 291 af 31. marts 1949 om landbrugsejendomme.

Til § 2.

Ifølge *statshusmandslovens § 8, stk. 1*, jfr. stk. 7, har staten forkøbsret til enhver landejendom, hvis grundbeløb i henhold til lov nr. 202 af 20. maj 1933 på det tidspunkt, da salg (evt. udbud til salg) finder sted, udgør 35 000 kr. eller derover.

Denne grundbeløbsgrænse foreslås ændret til en på grundlag af de nye grundbeløb i henhold til lov nr. 265 af 27. maj 1950 fastsat ny grundbeløbsgrænse. Denne grænse foreslås fastsat således, at det hidtidige beløb 35 000 kr. forhøjes med så mange tusinde kroner, at det fremtidig bliver så

nært som muligt samme kategori af ejendomme som hidtil, der omfattes af forkøbsretten.

Medens der efter den hidtil gældende lovgivning og de i henhold til denne administrativt fastsatte bestemmelser kun kunne foreligge eet grundbeløb for en landejendom med samtlige ejeren tilhørende arealer, som driftsmæssigt er knyttet til ejendommen, er dette forhold afgørende ændret ved for nævnte lov af 27. maj 1950, idet ejeren, når han angiver at have til hensigt at sælge arealer fra ejendommen, ifølge lovens § 13 har ret til at kræve arealerne særskilt ansat til grundværdi samt kræve ejendommens grundbeløb fordelt mellem de pågældende arealer og restejeendommen.

Den almindelige betingelse for sådan fraskillelse ved vurderingen er, at de fraskilte arealer har selvstændigt matr. nr. eller ved skelforandring eller omdeling er blevet overført til en anden ejendom.

For ejendomme, som helt eller delvis er noteret som landbrugsejendomme, gælder dog yderligere den regel, at et areal ikke uden samtykke fra statens jordlovsudvalg ved vurderingen må fraskilles ejendommen, med mindre det fraskilte areal ikke overstiger 3000 m² og har værdi som byggegrund, eller arealet ved skelforandring eller omdeling er blevet overført til en anden ejendom, eller endeligt skøde på arealet er tinglyst.

Denne særlige bestemmelse angående landejendomme tjener navnlig til at gøre det muligt for statens jordlovsudvalg at træffe foranstaltninger til sikring af forkøbsretten til det ved vurderingen fraskilte areal ved dettes eventuelt påfølgende frasal, efter at det er udgået af ejendommens grundbeløb. En forudsætning herfor vil imidlertid være, at der tilvejebringes hjemmel for jordlovsudvalget til at træffe sådanne sikringsforanstaltninger, og der er derfor i lovforslaget foreslået tilføjet statshusmandslovens § 8, stk. 1, en bestemmelse, hvorved udvalget, når det giver samtykke til fraskillelse ved vurderingen og dermed til deling af en landejendoms grundbeløb, får hjemmel til ved en midlertidig notering i tingbogen at forbeholde staten forkøbsretten til den fraskilte del, indtil den ved tinglyst endeligt skøde er overgået til anden ejer (hvilket ifølge statshusmandslovens § 8, stk. 6, er ensbetydende med, at staten har haft lejlighed til at gøre forkøbsretten gældende),